

Izbaja vsak četrtek
in velja s poštino
vred in v Mariboru
s pošiljanjem na dom
za celo leto K 4.—
za pol leta „ 2.—
za četrť leta „ 1.—

Naročnina se pošilja
upravnilstvu v tiskarni
sv. Cirila, koroške
ulice št. 5. List se
pošilja do odpovedi.

Deležniki katol. tis-
kovnega društva do-
bivajo list brez po-
sebne naročnine.

SLOVENSKI

GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Posamezni listi dob-
se v tiskarni in pri
gospodu Novak-u na
velikem trgu po 10 h.

Rokopisi se ne vra-
čajo, neplačani listi
se ne sprejemajo.

Za oznanila se plačuje
od navadne vrstice,
če se natisne enkrat,
po 15 h, dvakrat 25 h,
trikrat 35 h.

Inserati se sprejemajo
do srede opoldne.

Štev. 9.

V Mariboru, dne 26. februarja 1903.

Tečaj XXXVII.

Slovenci, ne pozabite družbe sv. Mohorja!

Naša sreča, naše veselje, naš ponos je
v resnici preslavna družba sv. Mohorja. Lani
je imela najvišje število udov: **80.046!**
Vsak zaveden Slovenec se je razveselil tega
krasnega napredka, vsak ud je bil vesel pre-
lepega književnega darila.

Le teden dni še, in poverjeniki končajo
nabiranje. Zadnji teden je navadno najbolj
živahen: stari udje prinašajo udnino, novi
pristopajo. Iskreno želijo naš list, da tudi le-
tos naraste število udov vsepovsod, zato
kliče vsem Slovencem širom slovenske do-
movine: Stari udje družbe, ostanite
vsi zvesti Mohorjevi družbi; ako
še niste, gotovo zadnji teden vpla-
čajte udnino! Oglašajte se povsod
v obilnem številu novi udje, zakaj
knjige družbe sv. Mohorja naj bi se
nahajale v vsaki pošteni slovenski
hiši!

Šestero prekornih knjig zopet dobe
udje jeseni. Najimnitnejša knjiga od vseh
bodo: Zgodbe sv. pisma nove zaveze
I. snopič. To knjigo naj bi si priskrbel pač
vsak veren Slovenec, zakaj ona hrani vse
nauke Začetnika naše svete vere, Jezusa
Kristusa. Kako veseli so bili pretečeno leto
Mohorjani, ki so dobili 9. snopič »Zgodb sv.
pisma stare zaveze«! Poiskali so se ostale
zvezke, je izročili knjigovezu in sedaj so po-
nosni na debelo dragoceno knjigo z zgodbami
sv. pisma stare zaveze. Še imenitnejše, za
kristjane pomenljivejše so »Zgodbe sv. pisma

nove zaveze«. Krščanski Slovenci, pristopite
prav zavoljo te knjige v najboljnejšem šte-
vilu k Mohorjevi družbi!

Druga knjiga: »V Kelmoraj« vas
popelje skozi imenitna mesta našega in nem-
škega cesarstva mimo veličastnih cerkev, ki
jih boste gledali v podobah, v Kolin ob Renu,
kamor so že pred 500 leti romali Slovenci
počastit ostanke sv. Treh Kraljev. Knjiga bo
prezanimiva.

Tretja knjiga: »Pamet in vera«, II.
zvezek vam bo poljudno razložila nekaj važ-
nih krščanskih resnic, da vas potrdi v živi
krščanski veri. Prvi zvezek že poznate, go-
tovo boste tudi drugega vsprejeli z veseljem.

Četrta knjiga: »Domači vrtnar« bo
gotovo silno razveselila naše slovenske vrt-
narje, še bolj naše skrbne vrtnarice, vrle
slovenske gospodinje. Prepotrebna nam je.
Zasluzi torej, da jo dobi v roke kar največ
naših gospodinj.

Peta knjiga: »Slovenske večer-
nice«, bo s svojimi povestmi kratkočasila
naše ljudstvo, istotako tudi šesta knjiga:
»Koledar družbe sv. Mohorja«.

Zares prekrasen književni dar nam po-
nuja družba sv. Mohorja za prihodnjo jesen.
Teh sedero knjig je pač vrednih 2 kroni.
Zato delujte neumorno vi poverjeniki, po-
magajte vsi drugi rodoljubi, pomagajte po-
sebnost mladenci in ve dekleta ta zadnji
teden, da nas bo udov za l. 1903 še precej
več kot 80.046. Bog blagoslovi naš trud, Bog
blagoslavljalj tudi v tem letu našo slavno
družbo!

Ali bo vojska?

Na Balkanu se pripravljajo resni do-
godki. Vse kaže, da je splošni ustanek v
Makedoniji na spomlad neizogiben. Avstrija
in Rusija se sicer trudita, da bi se mirnim
potom z reformami (preosnovami) odpravile
krivice, ki se delajo makedonskim kristjanom,
a težko, da bosta imeli uspeh. Turki pa
vkljub vsej nevarnosti, vkljub vsej razbur-
jenosti makedonskega ljudstva, vkljub vsem
reformam nadalje postopajo brezobzirno, kri-
vično in kruto!

V Tetovu živi 1300 pravoslavni družin.
Do sedaj niso imeli cerkve. Dolgo časa in
denarja je bilo treba, da so za to zgradbo
dobili dovoljenje. Dovoljenje pa ni zadosto-
valo. Treba je bilo pričakati ugodnega tren-
otka, da se ne protivijo mohamedanski so-
sedje. Tetovanje so menili, da je tak tren-
tek nastopil zdaj, ko se upeljujejo reforme.
Dne 28. jan. t. l. so pristopili k prvimi pri-
pravam glede zidave, a turški hodžje so na-
hujskali Turke, ki so se oborožili in razgnali
delavce in so celo pretili, da bodo pobili vse
pravoslavne družine. Prišla je žandarmerija
in vojaki, a niso nič opravili. Turki so se
pomirili še le, ko jim je dal kajmakam za-
gotovilo, da ne pusti te cerkve zidati. Kaj
so storili nazadnje še turški uradi v tej za-
devi? Spoznali so, da so vsega tega prav za
prav krivi bolgarski zidarji, ki so se predrz-
nili zidati pravoslavno cerkev. Zidarji so bili
ujeti, obtoženi kot politični zločinci, in turški
advokatje bodo že znali ta zločin tako za-
stopati, da bodo nesrečni Bolgarji obsojeni.

Listek.

Spodnji in Gornji.

Povest iz kmečkoga življenja — Prevel I. Vuk.

(Konec.)

»Kakšne skrivnosti pa imaš?« reče žu-
pan, ko vstopi v njeno sobo. »Ali ne moreš
tega povedati pred tvojim prihodnjim ta-
stom?«

»Ta ne bo nikoli moj tast!«

»Kaj? Dekle, ali si zblaznela?«

»O ne! Dobro vem, kaj govorim. Dolgo
je trajalo, predno sem se odločila. In sedaj
vam povem: oče, iz te možitve ne bo nič!«

Župan se zgrabi za glavo — da se pre-
priča, če v resnici bedi ali sanja.

»Marica!« sikne jezno. »Ne šali se s svo-
jim očetom, — ker tega ti nikoli ne od-
pustim!«

»Nobene šale, oče! To je moja zadnja
beseda. Leopoldova žena ne morem biti in
ne bom, če me s konji vlečete pred oltar.«

»Ali Marica! Pa si tudi pomislila, kaj
se vse lahko iz tega izkuha? Ali si —?«

»Vem, oče, kaj hočete reči! Preprič
»Gornjimi« — obljubo, da me daste Leopoldu
— vse vem. Ali če sedaj ravnam proti moji
volji in se udam za sedaj, potem bo stvar
po oklicu še hujša, da, pripetilo bi se more-

biti, da rečem pred oltarjem »ne!« In to
moram in storim kakor gotovo verujem na
trojedinega Boga!«

»Potem ti še vedno tiči preklicani Jurij
v glavi...!«

»Ne grešite! S preklinjanjem in grožnjo
ne opravite pri meni nič. Res je, da imam
rada Jurija in da Poldeta ne maram — pa
to vam povem: če moram pozabiti Jurija,
pa ga pozabim; ali radi tega si ni treba
beliti glave. Od mene nima nobene obljube,
da ako bi jo tudi imel, se ne bi morebiti več
brigal za to. Kar se pa tiče Leopolda, bi ga
že morebiti vzela, — meni je to vse eno, je
ta ali oni, da vam moram doprinesiti žrtev.
In tudi bi zategadelj ne bila nesrečna, pa
tudi ne srečna! Sedaj se pa čutim po vesti
in srcu vezana in ako me tudi vi silite vzeti
drugega in ne Jurija, me spravite v vedno
nesrečo. In tega, ljubi, dobri oče, — tega ne
boste storili! Ne, tega ne smete storiti! Sta-
riši nimajo nobene pravice, storiti svoje
otroke nesrečne in vi hočete vašo edino
hčer napraviti nesrečno? Ne, ne! Jaz se
nikdar ne bom možila; pri vas ostanem in
vam gospodinjam. Pri vsem, kar mi je sve-
tega, prisegam vam, da Leopolda ne maram.
Tako, sedaj pa idite in povejte to njegovemu
očetu!«

Zadnje besede je govorila med solzami,

in ko je skončala, padla je plakajoč na stol
in si pokrila obraz z rokami. In pri tem je
ostalo.

Nobena prošnja očeta, nobena grožnja,
nobeno prigovarjanje prijateljev in sorodnikov
je ne premoti. »Ne mučite se!« jim je od-
govarjala vsakokrat. »Ne pomaga vam nič,
govorite kar hočete!« Enkrat, ko ji je oče pri
mizi po obedu posebno na srce govoril in
ko ni nič opravil, začel je preklinjati in ji
groziti, da jo bo pretepel, vstala je blede kot
mrlič in zaklicala: »Ako zaslužim, da me
tepete, pa me tepite. Ali mojega sklepa ne
upognete, — če delate z menoj kar hočete.
Ako pa ne bom imela miru, pa grem v sa-
mostan.«

In tega se je župan ustrašil — svojo
hčer popolnoma zgubiti, tega bi ne prebolel.
Udal se je torej hčerkinji volji in jo odslej
pustil pri miru.

Kaj je pomagal »Razbijaču« ves napor
in zvijača, se maščevati? Naj se je jezil,
divjal, škripal z zobmi in preklinjal, ni mu
nič pomagalo; lepa Marica je bila zanj zgub-
ljena.

Le majhen žarek upanja je še imel,
namreč misel, da Jurij, ko se povrne, ne bo
vzel Marice in bo tako ostala. Da bi sedaj
še kdo drugi jo snubil, ni bilo niti misliti.

Današnji list ima „N a š D o m“ kot prilogo!

Dovoljenje je podelil še celo sam sultan. Ta dogodek se skoraj tako glasi, kakor ko bi šlo za zadevo kake slovenske šole v kakem mestu, kjer vladajo Nemci ali Lahi.

Ni čudo, da je vsled takih dogodkov krščansko ljudstvo razburjeno in si išče samo pomoči. Posebno razjarjeno je ljudstvo v kosovskem okraju. V Skoplji so trije kristjani na ulici napadli — namestnika poglavarja kosovskega okraja. Je to Daniš effendi — katoličan. Nastavljen je bil l. 1896, da brani krščanske zadeve. Turki ga niso nikamor klicali in on se ni usiljeval in ni se tako brugal ne za kristjane ne za Turke. Ako tedaj kristjani tako delajo z namestnikom poglavarjem, kaj si še dovolijo v drugih slučajih. V istem kraju je bil napravljen napad na poslopje sodnijsko in policijsko. V pravem času so še zapazili bombo in nesrečo odstranili. Sumničijo seveda kristjane. Turški vojaki prodajajo od nekdanj tabak, ki ga dobivajo. V zadnjem času se je pripetilo, da so kristjani, ki so ta tabak kupili, oboleli in nekateri umrli. Misli se, da je bil tabak prepariran za kristjane s strupom. Oboroževanje se tudi na turški strani nadaljuje. Turki pravijo, da bo vojska za gotovo. V kosovskem okraju je do sedaj mobilizovanih 11 polkov. Na bulgarsko in srbsko mejo pošiljajo Turki svojim podnikom pomoč in strelivo. Še večje priprave se gode v okrajih: solunskem, bitoljskem in janinskem.

Povsod diši po smodniku!

Državni zbor.

Dunaj, 24. februarja 1903.

Vojaška predloga sprejeta.

Dr. Körber ima srečo. Malokdo je pričakoval, da bo poslanska zbornica tako kmalu rešila vladni predlog, s katerim se nalagajo nova občutljiva bremena avstrijskim narodom. Že zadnjič smo povedali, da se je ob posvetovanju v odseku zastran vojaške predloge dozdevalo, da se predlog ne sprejme. Toda ker je vlada napela vse moči, je vojni odsek z večino štirih glasov vojno predlogo sprejel (z 18 glasovi proti 14). Slutilo se je takrat, da utegne ta predlog dobiti v poslanski zbornici večino kakih 8 do 10 glasov, da bo pa predlog v zbornici sprejet z večino 109 glasov, tega ni do zadnjega nihče pričakoval. To pa se je zgodilo na ta način, da so vse

stranke, katerih zastopniki so v vojnem odseku glasovali za predlog, zanj glasovale tudi v zbornici. Zraven tega pa, da so dve stranki, katere so glasovale v odseku proti predlogu, v zbornici glasovale za predlog in da se je jedna stranka, katere zastopniki so glasovali v vojnem odseku proti predlogu, v zbornici zdržala glasovanja. Za vojno predlogo, toraj za povikšanje števila vojakov, so glasovali Poljaki, nemški narodnjaki, nemški naprednjaki, krščanski socijanci, veleposesniki in nemška katol. stranka. Proti predlogu so glasovali socijalni demokrati, Italijani, Vsenemci, Čehi. Glasovanja pa so se zdržali člani »Slov. zveze«. Vladni predlog je bil torej sprejet z 217 glasovi proti 108 glasovi. To se je zgodilo ob 2. uri popolnoči pretečeno soboto, 21. februarja.

Vojaške olajšave.

Preden se je v zbornici vršilo glasovanje o vojnem predlogu, je deželno-brambovski minister grof Welsersheimb obljubil, da se bojo po novem zakonu zamogle dovoljevati v potrebnih slučajih večje olajšave, kakor je to bilo mogoče do zdaj. Obenem je izjavil, da te njegove obljube niso prazne in lepe obljube, ampak to se bode tudi v resnici izvrševalo. Toraj kaj se bo olajšalo? 1. Orožna vaja v 12. službenem letu bo odpadla že zdaj, izvzemši v gotovih slučajih. 2. Rezervisti v 11. službenem letu se bodo pozvali k orožnim vajam samo le, kadar bo velika potreba. 3. Stvari, katere se potrebujejo za armado, se bodo večinoma naročevale brez posredovalcev naravnost pri proizvajalcih. 4. Takim kmečkim sinovom, kateri se neobhodno potrebujejo doma, se bo dovolil predčasni dopust. 5. Skrbelo se bo, da bodo zamogli vojaki v svoji službi tudi verske dolžnosti spolnovati. 6. Zastran dvoboja je minister obljubil, da se bo nekaj v tej zadevi ukrenilo. 7. Kar pa zadeva 2letno aktivno službovanje, ni mogel minister nič gotovega obljubiti. 8. Predložila se bo v kratkem nova postava zaradi preskrbljevanja vojaških vdov in sirot. 9. §§ 33 in 34 vojne postave se bota že zdaj tolmačila tako, da se bo ustreglo opravičenim željam kmečkega in obrtniškega stanu. 10. V kratkem se bo predložila nova postava zastran vojaških taks, po kateri se bojo najnižjim razredom dovolile velike olajšave, v višjih razredih (pri bogatejših) pa se bodo te takse znatno povišale. 11. Predložila se bo nova vojaška kazenska postava tako,

da bo obdolženi si mogel najeti zagovornika in se bo obravnava vršila javno. 12. Tisti, ki so poklicani v vojake, pa imajo napraviti daljšo pot, bodo dobili primerno odškodnino. 13. Mučenje vojakov se bo kolikor mogoče omejilo. 14. 5200 vojakov se bo vsako leto pred časom domu odpustilo in sicer takih, ki so pri gospodarstvu nujno potrebni. 15. Certifikati ali spričevala, da je vojak dovršil svojo vojno dolžnost, se bodo dajale brezplačno. 16. Odškodnina za škodo, ki se napravi pri vojaških vajah, se bo v boljši meri izplačevala in minister je izrecno povdarjal, da posestniki, kateri so vsled vojaških vaj zdržani pri obdelovanju polja, imajo pravico terjati primerno odškodnino za zamujeno delo. 17. Glede orožnikov (žandarjev) je minister izjavil, da morajo svojo službo nepristransko izvrševati.

„Slovanska zveza“.

Gotovo se je čudno zdelo marsikomu, ko je čital, da sta zastopnika »Slovanske zveze« v vojnem odseku glasovala proti vojni predlogi, a v zbornici so se vsi člani te zveze zdržali glasovanja. Vzrok tega postopanja je iskati v klubovih razmerah. Preden kakor sta gg. dr. Ploj in Pogačnik glasovala v vojnem odseku zastran brambovskega zakona, je sklenila »Slovanska zveza« v svojem klubu in sicer z enim glasom večine, da morata glasovati proti novemu zakonu. Ko se je potem zopet v klubu posvetovalo, kako naj glasujejo člani »Slovanske zveze« v zbornici, je 9 članov »Slov. zveze« glasovalo za to, da se vojni zakon odkloni, toraj da klub glasuje tudi v zbornici proti vojnemu predlogu, a 9 poslancev je bilo za to, da se »Slov. zveza« zdrži glasovanja v zbornici. V takih slučajih, pri enakem številu glasov, odločuje predsednik. Ta pa je odločil, da se člani »Slov. zveze« zdržijo glasovanja.

Dopisi.

Iz Pekla. Kakor sem vam, gospod urednik, zadnjič obljubil, sporočam Vam sedaj o svoji lovski sreči na Radoslavskem lovu. Znam, da me boste vprašali, kako je kaj z obljubljenim pečenko; pa le počasi, gospod urednik, videli boste, da mene popolnoma krivda ne zadene, da nisem mogel svoje besede izpolniti. Je pač že res: lovec je naj-srečnejši, kadar se spravlja na lov, že celo noč se mu poprej sanja o tolstih prepelicah, jerebicah in pa o brzonogih zajcih. Tako sem tudi jaz o svoji lovski sreči prezgodaj sanjal ter v domišljiji gledal kar cele kupe pobite divjačine. Dan pred lovom sem oglel skrbno svojo »flinto«, ki že od francoske vojske nad pejšo visi, stresem iz nje mrtve muhe in pajke, ki so se prav udobno v nji udomačili ter jo namažem od znotraj in zunaj, kakor sem videl to delati druge lovce. To Vam je orožje, ta »flinta!« Malo je res daljša, kakor so zdaj že te nove, a poka pa poka, kakor ta mali cerkveni možnar. Cenov stric so mi dali poln »rožič pünfra« in Majcen, tisti, ki ume »rekurze« delati, pa kaki dve pesti »špriha«, zamotanega v »štajerca«. Tako, vidite, zdaj sem pa bil pripravljen za sipanje grenke smrti med gozdne prebivalce iz svojega orožja, kakor nekdanj grmeč Perun iz oblakov med uboga človeška bitja. Uberem jo čez Malonedeljo, kjer je ravno bralno društvo imelo zborovanje in volitev novega odbora, kar se je, hvala Bogu, brez vse nesreče izvršilo. Potem pa jo mahnem čez travnike v Reber, kjer sem pričakoval najboljšega uspeha. Vstavim se pri »pūčovi mlaki«, napnem petelina ter začnem prežati pazljivo na vse kraje. Čakam eno uro, dve, tri, toda zajca in kake druge zverjadi ni od nikoder. I nu, si mislim, zajcev ni, grem pa čez njive, pa ustrelim kako jerebico, kar bo tudi dobro za pod zob. Med potoma se domislim na Muhiča, ki mi že delj časa britev brusi, stopim

Akoravno so vsi plešniški mladeniči, ki so ostali vojaki, prišli večkrat domov na začasni dopust, — Jurija ni bilo nikdar. Zvesto je služil cesarja in stopal od stopinje do stopinje, kolikor je sploh mogoče kmetskemu mladeniču. Prišel je do narednika.

V.

Med tem se je v Plešnicah mnogo spremenilo. Prišel je čas novih volitev za župana in zgodilo se je, kakor je povedal Jurij. Vkljub vsemu naporu in agitaciji »Spodnjih« so zmagali »Gornji«. Jurijev oče je postal župan.

»Spodnji« so morali prepustiti oblast »Gornjim« in so bili veseli, če jih »Gornji« niso več nadlegovali.

Lep železen mostič se je postavil, ki je slonel na trdni kamneni podlagi in tudi mnogo drugih, za vse vaščane koristnih naredb se je uvedlo.

Prejšnji župan se je odtegnil svetu in živel le za svoje gospodarstvo. Na tihem se je jezil, ali izdal te nevolje ni nikomur, niti svojim najboljšim prijateljem ne. »Razbijač« se je oženil z neko bogato vdovo iz sosednje vasi in pozval Smrekarja in Marico na gostijo. Oče se je odzval vabilu, Marica pa ne, kar seveda ni bilo nič čuda.

Ubogemu dekletu se je poznala žalost na obrazu. Stene njene sobice so bile priča mnogim solzam, ki so močile lepo lice, videle mnogo prečutih noči in slišale globoke vzdihne, vendar ni nikomur izdala svoje srčne bolesti, tudi očetu ne; mirno in vestno je

spolnovala svoja opravila ter bila izdatna podpora očetu.

Njeno edino razvedrilo, če se more to sploh tako imenovati, je bil sprehod na pokopališče k mami. Nekega večera je klečala tam globoko zatopljena v molitev in ni opazila zalega vojaka, ki je korakal po cesti na pokopališče ter jo opazoval. Ko se vzdigne, da bi šla domov, ga zapazi.

Bil je Jurij.

»Marica«, reče Jurij ter ji pomoli roko v pozdrav.

Njej pa je prišlo to tako nepričakovano, da je stala kot okamenela. Rudečica ji oblije lica, oko se ji radosti zažari in v veselim krikom »Jurij!« se mu vrže v naročje.

Prisrčno jo je mladenič objel na grobu njene matere, in oba z Marico sta potem pokleknila in prosila na grobu matere blagoslova. Potem sta šla roko v roki v vas.

* * *

Gotovo se že bralec veseli vesele združitve in privoljenja starišev v zvezo dveh ljubečih se src. Oboji stariši bili so sedaj zadovoljni in pol leta pozneje praznovala se je gostija, kakoršne še vaščani niso videli. Povabljeni je bila cela vas brez razločka med »Gornjimi« in »Spodnjimi«, kjer so se popolnoma sprijaznili. Jurij in Marica pa sta živela srečno in zadovoljno ter vzorno gospodarila na obširnem posestvu. Saj sta v mladosti mnogo pretrpela.

k njemu, pa ga ravno ne najdem doma, pač pa sem našel cel kup »Štajercev« na mizi in še celo svojo britve sem dobil v »Štajercu« zamotano. Slabovoljen grem dalje ter se oglašim pri Kuharovem Toneki, ki je ravno nekaj na mašin »štepala«. Ker je »gemajnerat«, povprašam ga, kedaj bodo že pri mlini most delali, zaradi katerega se z Radoslavci pisano gledajo. Bil je slabovoljen, jezil se je, da je »Štajerc« naročnino zvišal, svoje obljube pa, da bi bil povečan, ni spolnil. »Prav je tako! naj vas le beli ta »Štajerc«, boste že prišli enkrat k pameti, da boste sprevideli, da je ptujskim gospodom friško figo za kmetijski stan«, tako sem mu jo zabrusil, potem pa sem odšel k Bajsovemu Johanu, da se pogodiva za one nove škornje. No, pa mislite, da je bilo kaj, nič! Saj ne utegne šivati, ker mora »Štajerca brati. Da bi me čuri muri, danes sem mislil dobiti imenitno lovsko pečenko, pa naletim le na same »giftne krote«. Vkljub temu pa vendar nisem malodušno obupal, marveč sem še pazljiveje kukal in lukal, kje bi se dala moja lovska spretnost praktimirati. Kar si domislil, da bi bilo dobro kupiti v štacuni Korošakovega Jakopa nekaj kresilnega kamna, ker te presnete žvepljenke so dandanes skoro vse za nič. Kako le ta spak kljubuje, če človek po noči tako malo natrkan domov pride, to se reži in obližuje, da vsaka ugasne. Ko pridem v štacuno, kresilnega kamna ne dobim, pač pa spet cel kup »Štajercev«. Ej, Jakec, slabo blago dobivaš iz Ptuja, iz tega ne bo nič! — Idem dalje ter se pri Ostršovem Lujziki vstavim. To vam je »kunšten« človek, zato so si ga pa tudi Radoslavčani za šolskega zastopnika izvolili. Najdem ga pri »Štajercu«; ravno je študiral, da bi bilo boljše, če bi se »Štajerc« z belimi črkami na črn papir tiskal. Zdaj pa le dalje! V obližji, kjer je toliko krapovic, tam se poštena lovska divjačina ne zdržuje. Nabrišem jo čez šumo na veliko cesto, kjer srečam ravno »Topolnjakovega« dedeka, ki so si od Šebjanovega Vaneka pod pazduho »Štajerca« nesli. No, nič nisem povedal, pa tudi zdaj ne povem, pa nekaj sem si vendar le mislil potihoma! Zdaj pa le v »kapajčno grabo«, tam bo bržkone kaj za strel. Pri Bukovnici najdem Kosovega Draša in Pranfolovega Japeca, ki sta zamišljeno vsak svojega »Štajerca« gledala, da me nista niti opazila. Tako, zdaj pa je solnce zašlo, v temi pa naj človek strelja, če more; lačen in žalosten sem šel nad Godemarce in Bodislavce s prazno torbo v svoj priljubljeni Pekel domov. Ostanem Vam tedaj obljubljeni pečenko za sedaj dolžen, kar mi blagovolite oprostiti. Vrniti pa moram »Štajercevemu« dopisniku iz Moravec nekaj tem potom. Dragi dopisnik, torej, saj te poznamo vsi; list nisi iz našega loga, veter te je prinesel k nam. Za kmeta se izdajaš, pa nisi kmet, pa gospod tudi ne, če si baje tudi hodil »Štajerca« urejevati. Ob času, ko se je obhajal pri Malinedelji sv. misijon, izbruhnil si v »Štajercu« strasten dopis, v katerem si smešil č. gg. misijonarje in sv. spoved, da se je vsakemu gabilo. Oblatil in onečastil si s tem javno našo faro; klepetaš nekaj o klerikalcih in naprednjakih, pa vendar nimaš niti pojma ne o enih ne o drugih. Ne, ni še napreden kmet ta, ki psuje duhovstvo in smeši verski čut dobrega ljudstva. Poglej Slanovega Lovra, on je napreden kmet; on se trudi, glej, pri izboljšanju travnikov, vinogradov in živinoreje, to je naprednost kmetijstva; kje pa imate vi Moravski »Štajerčijanci« kaj pri vaših kmetijah naprednega pokazati. Puščavniku očitaš bedastočo, pa ne pomisliš, da pregovor pravi: Bedak misli, da so na svetu sami bedaki! Kar se tiče Turka na steni pri Štupici, videl sem ga prej kot ti, a sv. Blaž je pa bil tudi slikan na »svišlih«, ako ti je ta izraz bolje znan; toda pri prenovljenju hrama so ga prebelili. Vidiš torej, da imaš še tudi ti v svoji butici dokaj praznega prostora, kamor bi sv. Duh lahko dosti položil, ko je nesel svoje darove mimo tebe. — Tako, zdaj pa z Bogom! Prihodnji teden

sem povabljen v Tomaževsko faro, od koder Vam hočem ob priliki kaj več poročati.

»Puščavnik iz Pekla.«

Iz Žabjegrada. Kakor najbrže veste, gospod urednik, ne stanujem sicer v Žabjemgradu, temveč samotarim na Plešivcu, a nesreča je hotela, da moram ravno zdaj tukaj bivati, ko ima sv. Uršula najlepšo belo obleko. Kaj pa je vendar temu krivo, da bivam zdaj v Žabjemgradu, tako se povprašuje celi svet, ki me pozna daleč na okrog kot plešivškega samotarja? — To se je pa zgodilo tako-le:

Celi teden sem opazoval s Plešivca, da se v Staremtrgu pri Petriču čudno iz dimnikov kadi, zraven pa me je vedno pikalo nekaj v nos, kakor da bi se tam krapki pekli, najbrže za ono gostijo, katero je že moj dobri prijatelj, Žabjegraški orgljar, omenil dne 5. t. m. Polasti se me nepremagljiva želja po krapih, kar sline se mi cedijo po njih. Pa kako si hočem pomagati, ker mi vsega primanjkuje, kar je potrebno pri krapih?

Ne premišlujem dolgo. Urno na noge in v Slovenjigradec. Brž si nakupim vsega potrebnega, potem si pa privoščim v zadružni gostilni dobro kosilce. Krčmar mi zraven ponudi neko dalmatinsko vino z imenom »Blutwein«. »Tristo medvedov! temu vinu je pa menda res kri primešana, da je tako temno rdeče«, rečem na glas, sam pri sebi sem si pa mislil, da je zelo nespametno, piti po slovenskih krajih tuja vina. Štupar, dobri krčmar, me pa hitro potolaži, češ, vinu ni primešane nič krvi, ampak vino se v kri spremeni, kakor hitro je človek povžije. Ker imam malo krvi, je pa spijem nekaj četrtink več, kakor bi je bil sicer. Ves srečen, da imam sedaj dosti krvi, se polagoma pobiram domov. Stemmilo se je že, ko grem iz Slovenjigrada. Vročča glava, tudi težke, a vendar brze noge, vse to mi je kazalo prednosti Dalmatinca. Nebeško dobre volje grem skozi Staritrge, a ne na Plešivec, temveč v Žabengrac k svojemu dobremu prijatelju orgljaru. Pot pelje skozi neko grabo, ki se začne kakih pet minut od Petriča. Zvižgam si in pojem — »da bi te sam peklenščak! Kaj pa je to?« — Klečim na mrzlem, trdem ledu, klečim tako dolgo, kakor v cerkvi že gotovo pol leta ne. S silo se spravim zopet na noge, prižgem vžigalico, in glej, kako daleč ti nese oko, samo ledena cesta, in sicer toliko ledu, kakor ga že zdavnaj nisem videl nakupičenega. Dolgo nisem mogel pregledovati in presojevati te poti, zakaj skeleče rane so me preganjale k prijatelju. »Prav se ti zgodi«, karam samega sebe, »zakaj pa hodiš po noči domov. Ko bi po dnevu hodil, bi gotovo videl kako tablo z napisom: »Krem-pizler oder 3 fl. Strafe«. Z največjo silo pritolčem k prijatelju. Dobro se mi je zdelo, da ni luči prižigal, ko mi je pokazal, kam naj ležem. Drugo jutro pa skače prijatelj po svoji sobi, se smeje, reži, krohoče, kakor bi bil zblaznil. »Kaj pa ti je vendar«, ga vprašam nekoliko nevoljen. Toda njegovega smeha ni bilo ne konca ne kraja. Slednjič mi vendar drži pred moje obličje nekaj ogledalu podobnega. Hitro se zgrabim za nos. Bil je tak kakor star šoln. Torej tudi moj nos je trpel, ne samo kolena, zraven se pa silno hudujem, zakaj se led ne spravi s ceste. »Prijatelj«, pravi tovariš, »ali ne veš, da si je Švajgar novo ledenico postavil? Lani si je iz tiste grabe napeljal vodo v svojo kuhinjo in tudi v sobe, letos si pa baje misli še led napeljati v ledenico.« »Da pa Petriča, Španžela ali Rudl-na sedaj Švajgarja imenuješ, to pa vendar ni prav«, rečem jaz. »On sicer raje molči, kakor pa marnva, a zaradi tega mu pa ni treba nemških priimkov vsiljevati.« »Ne ne, to ni tako«, pravi tovariš, »župan Petrič je kupil Švajgerhof od Švajgerjeve Ričke.« »Čudno, da je on to kupil.« »Kakor veš, ima Petrič tovarno ali fabriko, in dela tako strašno močno opeko iz cementa, da ti ne bo treba svoje bajte do sodnega dne prekriti, če jo zdaj z njegovo opeko pokriješ. Vse izvrstno napreduje v Petričevi tovarni, le svojih uradnikov in delavcev nima nikamor spraviti pod

streho, radi tega pa je kupil Švajgerhof, da bodo imeli potem pri njem stanovanje.« Kdor zna pa zna. — Za danes naj bo dovolj, samo to vas prosim, gospod urednik, naznanite mi v svojem cenjenem listu kako dobro mazilo za krvava kolena in raztolčen nos; jaz Vam bom pa potem še nekaj poročal o Žabjemgradu, posebno pa o občinski cesti, ki je tako gladka, da se naše žabe s peciklom vozijo po njej. — Srečno!

Plešivški samotar.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Slovensko društvo priredi svoj redni občni zbor v nedeljo, dne 15. sušca 1903 ob 3. uri popoldne v dvorani »Narodnega doma« v Mariboru. Na dnevnem redu je: 1. poročilo državnega poslanca o političnem položaju, 2. poročilo o slovenskem vseučiliškem vprašanju, 3. poročilo odborovo, 4. volitev novega odbora, 5. slučajni predlogi in nasveti. — K obilni udeležbi vabi

odbor.

Nemška nesramnost. Zadnja »Marburgerica« piše zopet predrzno nesramno o spodnještajerskih Slovencih. Ona pravi, da je v mariborskem okrožnem sodnijskem okraju v enem letu več hudodelcev nego v največjem nemškem v desetih letih skupaj; ljudje, ki morijo svoje otroke, ki jih pečejo in pojedajo, se baje težko najdejo pri najbolj nemokanih narodih tako gosto posejani, kakor pri Slovencih; pripoveduje svojim nemškim bralcem, da je pri Slovencih navada, da možje, tasti in zeti morijo svoje žene, jih sesekavajo ter dajejo svinjam jesti; na Slovenskem se nahajajo okraji, kjer je človek v vednem strahu za svoje življenje. Slovenci, tako piše list o Vas, katerega vzdržujejo nemški meščani, uradniki, trgovci in krčmarji. Da se slovenski narod tako nesramno in podlo sramoti, dopuščajo ti nemški stanovi brez vsakega obotavljanja! Na naših slovenskih tleh postajajo ti ljudje tako ošabni in predrzni! Slovenci, ali hočete to brez ugovora prenašati? Ali se daste tako zasramovati od ljudij, kateri jedo vaš kruh? Ali nimate res nič več ponosa v sebi? Terjajmo slovenske uradnike, podpirajmo svoje slovenske trgovce in krčmarje! Zahtevajmo odločno, da se vržejo iz vsake trgovine in krčme listi, ki tako nesramno in sovražno pišejo o Vas! Slovenci, na lastnih tleh se ne dajmo blatiti!

To je kri vaše krvi! O morilecu Weindingerju piše zadnja »Marburgerica«, da je Slovenec. Nemci pa bodo to verjeli! Resnica pa je, da je ta morilec rojen Gradčan in da je Nемец! Mi bi lahko omenjenemu listu vrnili nesramnost ter rekli: Take nositelje omike pošiljate Nemci med nas, kakor je Weindinger, a mi tega nečemo! A neresnico, da bi bil ta morilec naš rojak, odločno zavračamo! Prišel je med nas le krast in klat! Imejte ga vi, kajti on je kri iz vaše krvi!

Ropar Weindinger vjet. V soboto 21. t. m. so vjeli v Cogetincih glasovitega roparja Mihaela Weindingerja, radi katerega je živelo vse prebivalstvo Slovenskih goric v velikem strahu in radi katerega je bilo orožništvo na nogah noč in dan. Skoro štiri tedne so ga iskali, pa zasledovanec je imel dobra skrivališča v različnih kolarnicah in šupah. V noči od 20. na 21. t. m. je udril

Weindinger v klet kmeta Kolbla v Cogetincih ter si z vinom začel gasiti žejo. Navlekel se ga je pošteno. Posestnik je zapazil tatu, ki je zbežal vsled tega v gospodarsko poslopje v seno. Kolbl je poklical med tem svoje ljudi, ki so se oborožili z vilami, grabljami in različnim drugim orodjem ter so šli begunca iskat. Ko so nekoliko časa zaman iskali, začeli so seno preobračati ter so končno zadeli ob Weindingerja, ki je bil močno pijan, kajti zavžito vino ga je tembolj opijanilo, ker je bil jako sestradan. Roparju so potem zvezali z vrvo roke na hrbtu ter sta ga tamošnji župan Martin Holz in občinski odbornik Jožef Vogrin s pomočjo dveh kmečkih fantov peljala k Sv. Trojici na orožniško postajo. Tamošnji zdravnik mu je obvezal rano, katero so naredili Weindingerju z vilami, ko so ga iskali v senu. V pisarni trojiške postaje ga je tamošnji postajevodja zaslusal. Weindinger je takoj obstal umor viničarjeve hčere Hvalič ter je rekel, da je bil pred umorom v kolarnici skrit. Na vprašanje, zakaj je Rozalijo Hvalič umoril, je odgovoril: »Vsled revščine, nisem imel dela in tudi nič jesti!« Ko ga je postajevodja vprašal, če bi jo bil tudi umoril, ako bi mu bila dala denar, je rekel da ne. Popoldne so oddali roparja v sodnijski zapor pri Sv. Lenartu in zvečer ob pol 7. uri je prišla eskorta v Maribor. Velika množica ljudi je spremljala roparja skozi ulice, skozi katere so ga gnali orožniki. Weindinger izgleda jako klaverno, raztrgan je in mršav ter bled in suh, kar je lahko umevno, ker je mnogo lakote trpel in ni bil nikdar varen pred svojimi zasledovalci. Ni še treba pristaviti, da si je prebivalstvo kar oddahnilo, ko je slišalo, da je zločinec na varnem.

Promocija. Gosp. Ljudevit Stiker, odvetniški koncipijent pri g. dr. J. Sernecu v Celju je bil promoviran v soboto 21. t. m. v Gradcu doktorjem prava.

Častnim članom imenovalo je slov. delavsko društvo v Hambornu na Pruskem, preč. gosp. o. Kasijana Zemljak, frančiškanskega gvardijana na Sveti Gori pri Gorici.

Mariborske novice. Pri stavbarskemu mojstru gosp. Derwuscheku uslužbena Karol Schücker in Anton Pukl sta kradla svojemu gospodu seno ter ga prodajala. Zato je dobil prvi dva meseca ostrega zapora, drugi pa tri tedne. — Blizu Strašilove hiše so potegnili iz Drave v torek, 17. t. m., 52letnega delavca Matija Krebs od Sv. Križa pri Ljutomeru, ki je v pijanosti utonil. V suknji so našli steklenico žganja. — V torek, 17. t. m., je udaril konj občinskega predstojnika Lešnika iz Sv. Nikolaja pred gostilno Holzknechta v Mariboru posestnika Jan. Breznik iz Sv. Nikolaja tako nesrečno v trebuh, da je kmalo umrl. — Na Kalvariji pri Mariboru so našli v četrtek, 19. t. m., mrtvo truplo. Preiskava je dognala, da je samomorilec Gustav Kronabethvogel, odvetniški sollicitator iz Ljubljane. — V nedeljo zvečer, 22. t. m., je zabodel v Sp. Pobrežah pri Mariboru kovaški mojster Bregant kovača južne železnice Leskovarja z nožem v srce, da se je takoj zgrudil mrtev na tla. — V soboto, 21. t. m., je bilo ukradeno posestniku Petru More iz Janževega vrha pri Ribnici med službo božjo v stolni cerkvi 100 kron. — V ponedeljek, 23. t. m., je padel na tukajšnjem južnem kolodvoru hlapec pivovarne Götz, Janez Mulec, pri nalaganju hmela tako nesrečno z voza, da si je zlomil levo roko. — V ponedeljek, 23. t. m., se je odigral v jedni mariborskih ulic žalosten prizor. Po ulici je šla mati s svojim otrokom. Mati je bila pijana in se je vedla tako, da jo je policaj prijel in odgnal v zapor. Še nedolžen otrok je žalostno gledal za svojo materjo ter bridko jokal. — Včeraj, 25. t. m., se je vršila v Narodnem domu odhodnica priljubljenega družabnika dr. Vlad. Serneca.

Umrl je dne 24. februarja bivši mariborski notar g. dr. Franc Radey v 72. letu svoje starosti.

Ptujske novice. Občinski tajnik Ernest Schallaun, o katerem smo zadnjič poročali,

da je zbolel na umu, je v Gradcu umrl. — Dne 17. t. m. je umrl tukaj orožniški stažmojster v pokoju g. Franc Govedič. — V tukajšnji ječo pri okrajni sodnji so pripeljali 17. t. m. znanega tihotapca s svinjami Jožefa Vidovič iz Male Varnice v Halozah.

S trtnimi koli so ubili hrvaški delavci 18 letnega fanta dne 19. t. m. pri Sv. Barbari v Halozah.

Fantje so se stepli 15. t. m. v Očeslavcih na potu iz cerkve. Klali so se prav po mesarsko. Eden izmed ranjenih je že v radgonski bolnišnici umrl, štirje drugi so nevarno ranjeni.

Fantje napodili komisijo. Pri Sv. Urbanu pri Ptujju so fantje v vinogradu rigolili. Prišla je tja tudi komisija, da mejo pri vinogradu določi. Fantje so pa začeli komisiji žugati ter so jo slednjič nagnali. Seveda si zdaj svojo vročo kri pri c. k. sodnji v Ptujju hladijo. Fantje so iz St. Lovrenca.

Pozivnice za nabor razpošila tudi mariborsko okrajno glavarstvo le v nemškem jeziku. Slovenski mladeniči, vrnite jih glavarstvu s pripombo, da vam naj pošlje slovenske pozivnice. Isto svetujemo županom, društvom, ki dobivajo od glavarstva le nemške dopise. Dosti dolgo smo pustili zanemarjati in zaničevati naš slovenski jezik, odslej bodi konec naši potrepljivosti! Tirjajmo odločno, da naj oblastva spoštujejo naš jezik, kakor jim to vелеva cesarska postava!

V potoku utonil. Dne 12. t. mes. je utonil v Gornjih Ivanjih stanujoči prevžitkar Peter Šiško. Obiskal je svojega sina ter je potem malo dobre volje nastopil pot proti domu — in tudi v večnost. Na potu je moral čez neko brv. Bržčas je zgubil ravnotežje ter je padel v potok, kjer je utonil.

Županom v Slovenjgradu je izvoljen usnar Franc Pototschnig in odvetnik dr. M. Kiesewetter njegovim namestnikom. Slovenski Gradec ima nemško županstvo!

Ormoški okrajni zastop. Cesar je potrdil izvolitev dr. Omuleca načelnikom in Ivana Kočeverja podnačelnikom okrajnega zastopa ormoškega.

Iz Ribnice na Pohorju nam pišejo: Nevarnega Pavliča so vjeli St. Lorenški orožniki v Rotenbergu, ko je drva napravljaj. Tukajšnji orožniki so se silno trudili, pa jim je le pete odnesel v sosedni kraj. — V kamnolomu je železna palica spodletela ter nekega delavca hudo udarila, vendar je upanje, da bo de okreal. — Kajzar Lesjakovega fanta, šolarja, iz Janževega vrha je pri Breznu stroj od postnega vlaka dobil, ter mu eno nogo popolnoma zdobil, drugi pa nekaj prstov pobral. Siroteja so v bolnišnico prepeljali ter se jako dvomi, da bo ostal še pri življenju. — Velikanski pogreb, kakoršnega Ribnica ne vidi lahko, je bil v nedeljo 22. svečana, ko so pokopali g. Rudolfa Tommasi. Rojen je bil Lah v vasi Mugio na Laškem.

Ogenj. V Otiškem vrhu je zgorelo 10. t. m. posestvo Avgusta Planinšeka p. d. Peharja. Živino in vozove so še rešili. Škode trpi posestnik okoli 6000 kron, zavarovalnina pa znaša samo 3790 kron. — Dne 20. t. m. je zgorela viničarija posestnice Alojzije Lah v Janžkem vrhu pri Ptujjski gori. Zgorelo je vse, še celo krava, tele in svinje so zgoreli. Škode je okoli 800 kron. Hiša je bila zavarovana. Viničar trpi veliko škode, ker mu je vse zgorelo. — Ravno isti dan proti polnoči je začelo goret gospodarsko poslopje Antona Cist v Kostaji vesi, občina Gornja Ložnica. V kratkem času je ogenj uničil gospodarsko poslopje in hišo. Zgorelo je vse pohištvo, vsa živila in vsi vozovi. Kako da je nastal ogenj, se ne ve. Poslopje je bilo zavarovano za 1200 kron, škoda pa znaša čez 1400 kron.

Umrl je v Konjicah dne 18. t. m. posestnik Franc Verbnigg.

Notarsko službo v Konjicah bo začasno opravljal g. Karol Hanss.

Šmarje pri Jelšah. Pri nas je bil že dolgo mir in lepa zastopnost. Toda v novej-

šem času se je začelo neko gibanje in hujskanje ter kaljenje ljubega miru. Pri tem si nemirneži radi izposojujejo posamezne osebe, rekši, ta sam je to kriv, med tem ko vsak, ki prav vidi, ve, da tak hujskač hoče povzdigniti svojo osebo na visok steber, med tem, ko svojega bližnjega v blato tepta. Svariti moramo torej: pozor pred hujskači, da si po neprevidnosti nikdo ne nakoplje sitnobe! Podlo je trditi, da samo ena oseba more zvišati občini davek, žalostno na drugi strani, če se za občinskega odbornika sposoben kmet izgovarja z besedami: ne grem k volitvi več, in se ne dam voliti, če rečejo, da je greh dekan ali kaplan! Kje je značaj, kje lastno prepričanje, kje požrtvovalnost za občini blagor, če se izgovarja mož s tako praznimi besedami!

Celjske novice. Po dolgi bolezni je umrl v četrtek 19. t. m. gostilničar pri «Stadt Graz», Blaž Simonšek. Bil je Slovincem prijazen mož. — V okolici se je že vršil četrti zaupni shod Slovencev dne 22. t. m. v Lokrovcu. Zborovalci so navdušeno prisegli ostati zvesti in neizprosni Slovenci.

Celjske porotne obravnave. V ponedeljek, dne 16. t. m. je stal pred porotniki 37 letni opekarski delavec Franc Marinšek iz Gornje Ložnice, ker je lansko leto meseca oktobra ubil Simona Rihter. Obsojen je bil na 7 let težke ječe. — Ker je oropal Francu Vdraš uro, zato je dobil 24 letni zidar Svet iz St. Pavla pri Preboldu 5 let težke ječe, poostrene s postom vsak mesec. Obsojenec je že bil večkrat zavoljo tatvine kaznovan. — 26 letni hlapec Martin Rehar iz Popelno je dobil zavoljo prestopka zoper pravost 5 let težke ječe z mesečnim postom. — Klobučar Pehlin iz Rečice se je zagovarjal pred porotniki zavoljo požiga ter je bil oproščen. — Jurij Zupanc iz Dol je bil obsojen na 6 mesečno ječo, ker je umoril v silobranu svojega sina Martina. Ana Habijan, ki je kradla po sejnih in cerkvenih shodih, ter so jo zasačili pri žepni tatvini v Brezicah, je bila obsojena na 5 let težke ječe. — V sredo, dne 18. t. m. sta bila obsojena 16 letni Biaz Oberski od Sv. Križa pri Slatini in 15 letni Rudolf Vidmar iz Negove pri Kostrivnici vsak na tri leta težke ječe, poostrene z mesečnim postom. Kakor smo že poročali, sta oropala 14. novembra l. l. beračico Marijo Krumpak njenega imetja, obstoječega iz nekoliko kronic. Pri obravnavi sta se vedla zatoženca jako prdržno ter sta poslušala obsodbo z največjo malomarnostjo.

Roparji so ulomili v petek 20. t. m. v pisarno tovarne v Štoreh. Prepodil jih je nočni čuvaj, da niso mogli nič seboj vzeti. Tatom so že na sledu.

Vlak je povozil 17. t. m. blizu postaje Vuhred 14letnega sina posestnika Ignaca Kaizer p. d. Lesjak v Janževem vrhu. Fant je šel čez tir, čeravno so bile zatvornice zaprte ter mu je odrezal vlak pri gležnju nogo in ga nekoliko poškodoval.

V Levcu pri Celju je udarila veja posestnika Planinšeka, ko je isti podiral drevo, tako nesrečno po glavi, da se je zgrudil mrtev na tla.

Po naključju ustrelil. Jakob Krajnc, viničarski sin in Jožef Petrovič, gostilničar v Bezovcih, sta pregledovala dne 19. t. m. neko puško. Petrovič je napel petelina, ki se pa je vsled slabega peresa sprožil ter je tako težko ranil Krajnca, da je isti vsled dobljene rane kmalu umrl.

Zastrupila se je v Vitanju 20 letna dekla Ana Gnilšek.

Nagrado za rešitev življenja je dobil v Brezicah Franc Godler, ker je rešil 9. marca l. l. perico Suzano Pribil iz Save.

Brod čez Savo se je otvoril ta mesec na Blanci pri Sevnici.

Žitne cene. V Mariboru: 100 kg pšenice 15 K 50 v, rži 13 K 50 v, ječmena 13 K 40 v, ovsu 14 K 30 v, koruze 14 K 60 v, prosa 15 K 40 v, ajde 16 K 40 v, fižole 22 K. — Na Dunaju: 50 kg pšenice

7 K 58 vin., rži 6 K 91 vin., ovs 6 K 39 vin.

Sejmi na Sp. Štajerskem meseca marcija. Lučane 3., Dobova 26., Kapela pri Brežicah 10., Videm 18., Zdole 16., Frankolovo 17., Sv. Jurij ob juž. žel. 12., Sv. Ožbolt na Pernovem 21., Rečica 17., Sv. Barbara pri Konjicah 20., Oplotnica 3., Sv. Peter pri Kozjem 6., Pilštanj 2., Planina 2., Podčetrtek 17., Dol 10., Sv. Jedert 21., Trbovlje 17., Marenberg 2., Vuhred 10., Sv. Ilij v Slov. gor. 20., Sv. Magdalena pri Mariboru 11., Rače 3., Selnica 12., Studenci pri Mariboru 20., Svičina (samo za blago) 20., Cmurek 17., Sv. Jedert 17., Sv. Barbara v Halozah 20., Cirkovce 2., Ptujška gora 18., Sv. Lovrenc na Dr. polju 12., Kostrivnica 10., Podplat 27., Rogatec 21., Sigersberg 21., Sp. Polskava 10., Zibika 20., Sv. Jurij pod Taborom 10., Vransko 3.

Cerkvene stvari

Umeščen bo na župnijo sv. Magdaleno v Mariboru č. gosp. Simon Gaberc dne 1. marca po preč. g. kanoniku J. Vohu in isti dan na župnijo Studenice č. g. Jože Čede po preč. g. kanoniku Jožefu Majcen.

Duhovniške vesti. Kot provizor v Fram pride č. g. Jakob Kranjc, dosedaj provizor v Studenicah. — Premeščen je č. g. kapelan Franč. Spindler iz Vojnika k sv. Magdaleni v Mariboru.

Društvena poročila.

Družbi sv. Cirila in Metoda so od 30. decembra 1902 do 5. februarja 1903 poslali prispevke p. n. gospoda in društva: Kapl. Jos. Lenarčič pri Sv. Petru ob Radgoni za «Orm. spom.» 2 K, neimenovan v Ivankovcih isto 1 K, kapl. Fr. Gomilšek pri Sv. Barbari ob Mariboru dar Mohorjanov 10 K, dek. Fr. Žuža na Laškem volilo † žup. Jak. Smole čistih 357 K, moška v Ormožu 30 K. Družba je sklenila leto 1902 s primanjkljajem v znesku 1069 69 K. — Nadučitelj Mat. Šmid v Podgorju pri Slov. Gradcu zbirko 10 K, žup. Fr. Zdošek pri Sv. Jerneju (Štaj.) dar Mohorjanov 2 K, za «Ormoške spomine» so poslali: dekan Jos. Žičkar v Vidmu 10 K, posojilnica v Ptuj 4 K; podružnice: na Vranskem 170 K, ženska v Ribnici 171 K, za Šmarje in Slatino 97 K, ženska za Sv. Lovrenc nad Mariborom 70 K; kapl. V. Janžekovič pri Sv. Miklavžu ob Ljutomeru 1 K, posojilnica na Dolu pri Hrastniku 40 K, županstvo istotam 20 K, učitelj A. Godec v Lembahu pri Mariboru 6 K; podružnice: ženska za Ruše in okolico 90 K, v Ljutomeru iz nabiralnika 12 K.

Uzorna pravila za Marijine družbe, mladeniške in dekliske, katere je odobril preč. kn. šk. lav. ordinarijat dne 22. nov. 1902, so izšle v zalogi kat. tiskovnega društva v jako ukusni zunanji obliki in se dobé v tiskarni sv. Cirila. Pravila služijo ob enem za vsprejemnice in stanejo 100 kom. za mladeniške Mar. družbe 2 K, za dekliske pa 3 K. S temi vsprejemnicami bo gotovo ustrezno snovateljem novih Marijinih družb.

Našim bralnim in izobraževalnim društvom priporočamo, da prej ko slej pristopijo kot udje k «Slov. krščansko-socijalni zvezi» v Ljubljani. Dotične tiskovine so se jim itak že doposlale. O pristopu naj sklepajo občini zbori. Kjer se je to pozabilo, naj se zgodi na izvenrednem občnem zboru. Želimo, da v kratkem času ljubljanska «Zveza» združi vsa slovenska izobraževalna društva po slovenskih deželah, da bodo ista lažje izvrševala prevažno kulturno delo po enotnem načrtu, da se bo po uplivu «Zveze» prava krščansko-slovenska izobrazba razširila tudi v najskrajnejše in najbolj zanemarjene kotičke slovenske domovine.

Kaj je s podružnico Slomškove zveze na Štajerskem? Minulo je leto, ko se je storil prvi korak za ustanovitev Slomškove podružnice za ves Slov. Štajer. Uspehi so bili prav dobri in društvo bilo bi glede števila udov čast katoliškemu učitelj-

stvu Slov. Štajerja. A da se društvo ni ustanovilo, temu ni kriv ustanovni odbor. Dne 29. decembra 1901 sklenilo se je pri glavnem zboru Slomškove zveze v Ljubljani spremeniti § 42 društvenih pravil tako, da se more učiteljstvo več, in ne samo enega ali dveh okrajev združiti v posebno podružnico. Ker se pa sprememba pravil v tem smislu do zdaj še ni izvršila, je torej ustanovitev Slomškove podružnice za ves Slov. Štajer nemogoča. 14 mesecev čakati je dolgo in če po tolikem času zaključí odbor svoje delovanje in se odslovi, ne vedoč ali bode kedaj mogel začeti svojo akcijo ali ne, to mu nikdo ne more v zlo šteti. Hvala vsem, ki so ga podpirali.

Iz Hajdina pri Ptuj. Tukajšnje «Kmetijsko bralno društvo v Hajdinu» je imelo dne 8. svečana za l. 1903 svoj redni občni zbor, pri katerem je bil izvoljen sledeči odbor, gg.: Andrej Šlamberger, predsednik; č. g. Jan. Rožman, podpredsednik; Alojz Pogrujec, blagajnik; Jan. Hostnik, km. fant, tajnik; Janez Grahar, km. fant in Ognjeslav Muzeš, odbornika. Za tem je sledil srečolov, katerega je ljudstvo nestrno čakalo. In ko so se začeli dobitki deliti, so nekateri bili prav veselih obrazov, drugi so se pa kislo držali, ker niso nič dobili. Pa žalost se je naenkrat v veselje spremenila, ko je začel domači tamburaški zbor, sestavljen iz domačih kmečkih fantov, pod vodstvom gosp. Pogrujca udarjati na milo-doneče tamburice, kateri je obilo pohvale žel. Iskrena zahvala tudi vsem gostom od blizu in daleč, posebno pa gostom iz Ptuj in Jurovec, kateri so nas v obilnem številu obiskali. Zatoraj le tako naprej, ker v slogi je moč.

Papeževa slavnost v Konjicah. Slavnost, ki se je vršila pri nas dne 15. svečana povodom papeževe petindvajsetletnice, se je obnesla vrlo dobro. Udeležba je bila ogromna. Blizu pol tisoč ljudi se je zbralo, da se udeleži te izredne, redke slavnosti. Ob začetku so pevci pod vodstvom domačega organista zapeli J. Wittmanna »Papežovo himno«. Po »prologu«, katerega je navdušeno prednašal g. V. Zorčič, je stopil na lično okrašen oster slavnostni govornik č. g. profesor dr. Anton Medved iz Maribora, ki je prišel govorit na našo slavnost v kljub temu, da ga je čakala v Mariboru že ob 8. uri zvečer ista naloga. V svojem ognjevitim govoru je pokazal zbrnemu občinstvu, kako močno zaslužijo sveti Oče Leon XIII. naše spoštovanje in našo ljubezen zavoljo vsestranskega, neumornega delovanja za razširjanje in vtrjenje jedino-zveličavne vere, zavoljo svojega čednostnega življenja, kakor tudi že zavoljo visoke, časte službe, ki jo opravljajo kot najvišji namestnik Kristusov na zemlji. Govor je napravil mogočen vtis, vse ga je poslušalo z velikim zanimanjem. In ko je ob sklepu govornik pozival poslušalce, da naj dajo duša svoji udanosti in ljubezni do sv. očeta in hvaležnosti, da jih Bog tako čudovito vodi in varuje v viharjih tega življenja, so vsi trikrat navdušeno zaklicali »Živijo« sv. očetu. — Nastopilo je sedem deklamovalcev. Dva vrla kmetška fanta A. Oroš in F. Šelih sta se klanjala papežu Leonu XIII., prvi kot Evropejec, drugi kot Slovan; g. Zorčič je še posebej izrekel »slavo Leonu«. Gospodična M. Gradišek je nastopila kot prerokinja srečne bodočnosti ter nas zagotavljala, da je »prihodnost Slovanov«, katerih velik prijatelj so sveti oče. Posebno zanimanje je pa vzbudila himna »Dve kroni«, v kateri je gospodična Sl. Furman izrekla nado, da nam bodeta dve kroni, papeževa in cesarska v skupnem delovanju zagotovili in čuvali srečo in blagor. Gospodična M. Benčan je izrazila udanost cesarju, 8letna učenka Micika Povh se je v imenu otročičev poklonila sv. očetu pa jim obljubila ljubezen in zvestobo mladih src. — Nato je moški zbor zapel »papežovo himno« — skladbo A. Foersterja. Veliko navdušenje je nastalo, ko se je prečitala udanostna izjava, v kateri se klanjajo sv. očetu duhovniki in verniki konjiške dekanije. K sklepu

se je sobana razsvetlila z bengaličnim ognjem ter je še enkrat zadonela papeževa in cesarska himna. Sobana, v kateri se je vršila slavnost, je sicer mala, pa je bila kaj okusno napravljena, delo pridnih in spretnih rok. Med pevci in deklamatorji so nastopili tudi kmetški mladeniči, kar nas je prijetno iznenadilo. To je priča, da tudi med našimi mladeniči ne manjka zanimanja za idealno delo in pošteno zabavo. Torej le naprej, mladeniška zveza, tudi v Konjicah! — Na udanostno izjavo, s katero smo se poklonili presrečnemu jubilarju, sv. očetu, so iz Rima odgovorili: «Sv. oče so z največjim veseljem sprejeli voščila iste dekanije ter podeljujejo duhovščini in vernikom apostolski blagoslov.»

Iz Polzele. Da imajo narodne slavnosti in kratkočasne poštene veselice velik upliv na izobrazbo prostega naroda, zlasti mladine, to je obče znano. Tega mnenja je tudi vrli odbor našega «Kat. braln. društva», katero nam je priredilo dne 15. svečana t. l. krasno veselico. Na vspredu je bilo tamburanje, petje in 2 zabavni igri. To in pa ugodno vreme privabilo je brez male izjeme vso našo mladino, počastilo pa nas je tudi izredno veliko dragih gostov, posebno zavednih mladeničev in deklet iz vseh sosednih župnij, a največ iz Št. Petra, tako, da so bili popolno natlačeni obširni in krasno okinčani prostori g. Žigana, kateri je blage volje za ta dan odstopil društvu svoje prostore, za kar se mu izreka srčna zahvala. Da imajo naši mladeniči in dekleta voljo in vstrajnost za dobro stvar in pravi napredek, to smo se prepričali, ko smo jih gledali, spretno kretati se na prostornem in krasnem odru. V predstavi »Začarana soba v gostilni« nas je takoj v začetku spravila v veselost nagajiva hišna Kati s svojo metlo; sploh so vse igralko svoje vloge izvršile dobro in neprisiljeno. V burki »Kmet herod« nastopili so naši mladeniči prvokrat na odru in sicer z dobrim uspehom. To bi morali videti našega Gašparja, kako imenitno je pihal svojo kašo in vseskozi skrbel za smeh. Da se je pa veselica izvršila tako krasno, zato se imamo zahvaliti vrlim tamburašem od Sv. Jurija ob Taboru, kateri so z veseljem stopili dolgo pot in nas neutrudno razveseljevali s svojimi milodonečimi tamburicami; zatorej bratski »Na zdar«. Slednjič naj še omenim pohvalno krepki mešani pevski zbor, kateri je svojo nalogo dobro izvršil in žel obilno priznanje. — A dovolj; zdi se mi, da gospod urednik že sega po škarjah; prosim le še odbor bralnega društva, naj nam še večkrat priredi tako zabavne urice in končam z željo, da naša mladina napreduje v začetem delu v slavo Bogu in prosphe mile naše domovine!

Dobra kava! Kateri gospodinjni ni do tega, da prinese dobro kavo na mizo? Zal, da se pogostoma najboljša vrsta kave izpridi z malovrednimi primesmi, potem pa dolže kavo, da ni za nič. Kathreinerjeva Kneippova sladna kava je priporočna kot izredno okusna in obenem cena primes zrnati kavi, pa tudi kot najboljša njeno nadomestilo. Na posebni Kathreinerjev izdelni način dobi Kathreinerjeva Kneippova sladna kava priljubljani vonj zrnate kave, tako da je pijača milejša in tečnejša, pa tudi zdravju koristnejša. Kdor hoče biti deležen prednosti pristne Kathreinerjeve kave, pazi v svoj prid pri nakupovanju na izvirne zavoje z imenom »Kathreiner« in varstveno znamko »Župnik Kneipp«. Kar se odtehtuje odprto in prodaja za Kneippovo kavo, je po navadi oprazen ječmen ali pivarski slad, nikoli pa Kathreinerjeva kava.

Gospodarske drobtinice.

Dosedanja letošnja pozeba v vinogradih.

(Poročilo iz deželne vino- in sadjarske šole v Mariboru.)

Saj ni čudno! Preteklo leto pač ni bilo za to ugodno, da bi trs dobro dozorel. Hladno poletje, prerana zima, tu in tam v mnogih krajih silni napad od strupene rose in druge take okolščine pač niso spravile trs v tak

stan, da bi kljuboval silnemu mrazu letošnje zime. Saj pa je tudi bil mraz, da ne kmalu tak! Od 16. do 25. januarja je kazal toplomer meteorologične postaje vinorejske šole v Mariboru 8 cm nad zemljo po 19.5—25.3 °C pod ničlo. Natančnejše preiskovanje pa je pokazalo sedaj, da je v istini mraz na očeh mnogo škode napravil. Od trsov posameznih vrst se je pri popolnoma enakih razmerah več mladik vzelo ter so se preiskala očesa od teh. Očesa, ki po dolgem prerezana sveže izgledajo, so dobra, ona, ki so pa počrnela, so pa pozebla. To preiskavanje je sledeče pokazalo:

vrsta	v nizki legi	v višavi	pozebl. oči
pošip	70 %	63 %	"
muškat	82 %	61 %	"
portugalka	84 %	54 %	"
modra frankinja	92 %	53 %	"
vranek	92 %	— %	"
beli burgundec	50 %	22 %	"
laški rivček (rizling)	38 %	20 %	"
silvanec (mušca, zelenič)	36 %	37 %	"
traminec	16 %	07 %	"
modri burgundec	14 %	21 %	"
renski rizling	34 %	04 %	"
žlahtnina	20 %	— %	"
rulandec	32 %	— %	"

To preiskavanje zopet potrjuje, da so nekatere vrste bolj občutljive kakor druge, da v višjih legah bolj trpe nego v nižjih, da bohotno razvite trte bolj trpijo nego bolj čvrste, da so torej premočno z dušcem gnojenene trte posebno občutljive, da na težkih posebnost na mokrih tleh tem bolj trpe nego na rahlih in bolj suhih itd. To so uže stare skušnje, ki se sedaj zopet potrjujejo. Očesa, ki so bila v 25—30 cm visokem snegu skrita, so ostala seveda zdrava. Najbolj trpele so vrste z debelimi mladikami in velikim strženom, tako pošip, muškat, portugalka, modra frankinja in vranek. Svariti je torej za prihodnjic pred nasajanjem teh vrst v legah, kjer je zimska pozeba pogosta. Burgundec, traminec, rulandec in žlahtnina so vrste, ki tudi iz drugih razlogov v nižavah storijo, ki so pa tudi proti pozebi manj občutljive. Sploh imajo vrste, ki se na locne režejo, čvrsteji les kakor le na reznikih, zato tudi ložje pozebejo. Za prihodnost torej iz teh podatkov lahko precej sklepamo. Vpoštevati se jih pa mora tudi sedaj, posebno o priliki reznje.

Pri pravilni reznji skušamo, da pustimo trsu vsako leto primerno število rodovitnih očes. Če so dobro prezimila, če ni kaj drugega posebnega nad nje prišlo, so vsa očesa na rozgah, ki stoje na dveletnem lesu rodovita in našemu namenu primerna. Če pa je en del očes pozebel, potem naravno ne bomo, ako pri reznji pozebla očesa računimo, dosegli isti vspeh, ako tudi v tem slučaju n. pr. le 10 očes trsu pustimo, mej tem ko jih je zna-

biti 10 pozebljih. Pameten vinogradnik se bode torej prepričal, koliko delov očes mu je kaj vničeni. Pri reznji sami ne bode tega po zunanosti spoznal, vsako oko pa tudi ne bo prerezal. Zato naj preišče svoj vinograd že prej ko počne rezati. Od več trsov iste vrste, ki stoje na priliko pri enakih razmerah, nareže se nekaj rozg. Od tistih delov teh rozg, ki pridejo pri reznji v poštev, se očesa po dolgem prerežejo in v prerezi spoznajo se očesa, ki so pozebla in ki so zdrava. Prva so črna, a druga sveža. Razmerje mej številom zdravih in mrtvih očes kaže, koliki del očes je ravno od tistega dela, ki pride pri reznji v poštev, mrtev. V tem razmerju pusti se torej pri reznji trsu toliko več očes. Če imam n. pr. navado puščati trsu po 12 očes, pa mi je prej opisano preiskavanje pokazalo, da je n. pr. polovica očes pozebla, pustil bodem trsu namesto po 12 rajše 24 očes. To se pa doseže, ako se tam, kjer so le rezniki sežejo, nareže več reznikov ali pa kjer bolj kaže locne rezati, pa več očes na locnih pusti. Ker pa očesa, ki so bolj proti koncu rozge, močnejše pozebajo nego nižja, ne bode kazalo predolge locne puščati, temveč rajši po dva.

Rozge, ki so bile s snegom pokrite, ostale so zdrave, naj se torej bolj iste pri reznji porabijo. Bolj debele rozge, ki so bolj bohotno zrastle, so bolj občutljive, naj se torej rajši čvrsteje izbirajo. Na mladikah, ki so bile prezgodaj prikrajšane, pozebajo očesa tem rajše nego na takih, ki so bile pozneje prikrajšane. Prikrajševanje vrhov naj se torej v prihodnosti ne izvršuje prezgodaj. Rezniki ali locni naj se pa sedaj narezujejo od bolj dolgih rozg, na katerih niso dolnja očesa preveč razvita.

Deloma pa niso pozebla samo očesa, temveč tudi rozge in celo star les. Vinogradniki naj se torej tudi v tem oziru skušajo prepričati z zarezami.

Kdor je spoznal na ta način, koliko škode mu je napravil mraz, ta naj bode tudi previden, da si ne bode s takimi ozeblimi čepiči ali grobancami napravil nepotrebnega dela ali stroškov.

Pri mladikah, ki so bile po leti na zeleno cepljene, je treba zelo oprezen biti. Prej, ko se grabajo, treba se je z zarezami prepričati, da li je mej drugim tudi podlaga neposredno pod cepljenim delom zdrava ostala. Ako so le glavna očesa pozebljena, tedaj zna biti vsaj lesa za prihodnje leto iz stranskih očes. Če so pa tudi ta sedaj že ali če bodo še pozneje ozebla, tedaj je za vinogradnika pač sitno.

Škode mu je za več let. V slučaju, če so vsa očesa pozebla, pridejo na pomlad mladike le iz speci h očes na starem lesu. Teh se bode primerno število pustilo, druge se pa oberejo, da bodo ostale za prihodnje leto bolj okupljene in vsaj kolikor mogoče rodovite. Na vsak način naj se pa le skuša kjer le mogoče dobiti mladike od lanskih rozg, to je iz nižjih po potrebi daljših ali pa večštevlnih reznikov.

Sicer je pa upati, da je teh ekstremnih slučajev malo, in kjer je že letošnja rodovitost oškodovana, da vsaj ni oškodovana tudi prihodnje leto. Pa človek mora biti pač pripravljen za vse slučaje. Pozornost je priporočati posebno istim, katere je preteklo leto strupena rosa, toča itd. obiskala, ki imajo močne, bolj vlažne zemlje, nizke, pozebi bolj izpostavljene lege.

Previdnost o pravem času zna marsikatero škodo obvarovati.

Maribor, dne 14. februv. 1903.

I. Belle.

Loterijske številke

Linc 21. februarja: 37, 89, 32, 42, 70.
Trst 21. februarja: 84, 17, 73, 52, 21.

Društvena naznanila.

Dne 1. marca: »I. staj. skladišča za hmelj« glavna skupščina v dvorani Hausenbichlerjeve gostilne v Žalcu. Začetek ob 3. uri popol.
»Braln. društva v Vitanji« občni zbor v društveni sobi ob 9. uri dop.
Dne 15. marca: »Slovenskega društva« občni zbor v dvorani Narodnega doma v Mariboru. Začetek ob 3. uri popoldne.

Prodaja posestva. 100 2-1

Posestvo gosp. Jožefa Wein v Štrihovcu pri Sv. Ilju v Slov. gor., 10 minut od kolo-dvora in četrt ure od cerkve oddaljeno, je na prodaj. Hiša in gospodarsko poslopje je novo zidano, okoli 15 oralov zemlje, sadonosnik, njive, in vinograd primerno za **Mlin**, novo stavljen, s 5 orali vpokojence. Cena 13.000 K. **Hiša** z dvema sobama, kuhinjo, s šest orali zemlje, vinograd, sadonosnik, njive. — Cena 4400 K

Franc Bukšek,

izdelovalec harmonik in harmonijev
v Bregu pri Ptuj, 102 1-1

se priporoča v izdelovanje in popravljanje vsakovrstnih harmonik in harmonijev. — Prodajam tudi posamezne dele.

Vse jako po ceni.
Postrežba točna.

Vabilo

na

redni občni zbor

Hranil. in posojil. na Rečici ob Savinji,

registrov. zadruga z neomej. zavezo,

ki se vrši

v torek 10. marca 1903, ob 9. uri dopol.

v prostorih gostilne Tostovršnikove na Rečici ob Savinji

Dnevni red:

99 1-1

1. Poročilo načelstva.
2. Poročilo nadzorstva.
3. Odobrenje računa za l. 1902.
4. Volitev načelstva.
5. Volitev nadzorstva.
6. Slučajnosti.

K obilni udeležbi vabi člane

načelstvo.

NB. Ako bi zgoraj sklicani občni zbor ob določeni uri ne bil sklepčen, vrši se ob 10. uri, isti dan, na istem kraju in istim dnevnim redom, drugi občni zbor, kateri bode sklepčen brez ozira na število vdeležencev.

Vsaka beseda
stane 2 v.
Najmanjša
objava 45 v.

MALA OZNANILA

Vsaka beseda
stane 2 v.
Večkr. objava
po dogovoru.

Vsaka beseda stane 2 vin.

Ti inserati se samo proti predplačilu sprejemajo; pri vprašanih na upravništvo se mora znamka za odgovor pridejati.

Proda se.

Posestvo, obstoječe iz 2 hiš, gospodarskega poslopja, zemlje čez 23 oralov, se takoj po ceni proda. Alojzij Gornik, Jareninski dol, p. Jarenina. 65 3-3

Jako lepa konja, 4 leta stara, folkaste in jednako tolarjaste barve, črno grivo in rep, visoka 16 pesti ali 169 centimetrov, oba od cesarskega žrebca, dobra za težo in tudi za leteti. Cena jim je 1000 gl. ali 2000 K. Janez Toporišič, posestnik v Mosteci, Brežice. 63 3-3

Hiša s sedmimi sobami in vrtom se proda. K temu spada 1³/₄ orala njiv. — Več pove lastnik, št. 100 na Tezni. 76 2-2

Velike petrolejske svetilke posebno za gostilničarje, še v dobrem stanju, se prodajo. — Naslov se izve pri upravništvu. 88 2-2

Prostovoljna prodaja zemljišča v občini Sv. Ema, eno uro od prihodnjega kolodvora „Cigeunerwirt“, obstoječe iz hiše, gospodarskega poslopja, 15 oralov starega gozda, 8 oralov travnikov, 3 oralov njiv. Vse to se proda za 6000 K in je brez vsakega dolga. Naslov se izve pri upravništvu. 86 3-2

Lepa priložnost se nudi trgovcem pa tudi drugim, ako kupi v mestu Kranju dve hiši, ki sta zelo sposobni za vsakršno trgovino. Ena stane 48.000 K in je 9 let davka prosta, druga z vso špeciarijsko opravo 24.500 K na večletno plačilo. Zraven tega se še tudi proda mlin, ki melje pšenico, proso, ajdo in koruzo; zraven je tudi 9 oralov gozda, 22 oralov travnikov in dobro obdelanih njiv. Vsemu temu je cena 70.000 K. — Naslov pove upravništvo. 87 3-2

Posestvo obstoječe iz hiše, kozolca, hleva, mlina ter zemljišč, katero meri 15 ha 1 a in 76 m² in leži na novi progji železnice Grobelno-Rogatec, se po ceni proda. Vprašanja so na razpolago pri posestniku Janez Pečnik v Vojskem, pošta Koprivnica, Štajersko. 89 3-2

Nova hiša s 3 sobami, 2 kuhinjama, 10 minut od Maribora, 12 let davka prosta, se zavoljo preselitve takoj proda za 2600 gl. Vpraša se pri g. Novaku v Mariboru, Bergstr. 8. 104 3-1

Posestvo v Mariboru, Triesterstr. 81, se proda za 4000 gl. Obstoji iz hiše (3 sobe, 2 kuhinji in klet) ter njive. — Franc Bukšek, gostilničar, Gornji Breg pri Ptuj. 103 3-1

Naznanilo.

S 1. marcem se odda v najem cerkveno posestvo pri božji poti Sv. Križa. Posestvo obsega njive, travnike, sadni vrt in prostorno pohištvo. Prosilci naj se obrnejo na župnijski urad v Črnečah pri Spodnjem Dravogradu. 83 2-2

Velika zaloga pohištva,

kakor: žimnice, postelje itd. je dobiti dobro in po ceni edino le pri

P. Srebre

Tegetthoffova ulica št. 23.

91 3-2

Jednonadstropna hiša, Ptujška cesta št 44, četrt ure izven Maribora se proda. 79 3-2

V najem se išče.

Hišo za trgovino ali krčmo, ali oboje skupaj, želim vzeti v najem. — Ponudbe naj se pošiljajo na upravništvo „Sloven. Gospodarja.“ 84 2-2

Proste službe.

Postranski zaslužek, trajen in rastoč, ponuja se spoštovanim, deloljubnim in stalno naseljenim osebam s prevzetjem zastopa domače zavarovalne družbe prve vrste. — Ponudbe pod „1.798“ Gradec, poste restante. 285

Župniška kuharica, pridna in zvesta, ki se tudi razume na poljedelstvo, išče enake službe v župnišču. Naslov pove upravništvo. 67 3-3

Cerkovnika in organista služba se odda s 1. mrjnikom v Rajhenburgu. Do sedaj sta bili ti dve službi ločeni, a sedaj ee združita. Stanovanje prosto, dohodkov v denarju in blagu do 700 kron. Prošnjik mora biti samskega stanu, prost vojaščine, zmožen poučevati Cecilijansko petje, trezen, opremljen z dobrimi spričevaii. Zglasiti se mu je pri župnijskem uradu pisмено ali osebno do dne 15. marca t. l. 74 3-3

Čevljarski učence se sprejme takoj pri Frideriku Nerat, koroška ulica 18, Maribor. 95 2-2

Učenec z dobro šolsko izobrazbo, zmožen slovenskega jezika, se sprejme v trgovino z manufakturnim in mešanim blagom pri gospodu Janezu Pavalecu pri Sv. Juriju v Slov. gor. na Štajerskem. 96 2-2

Slovinci!
darujte za
družbo Sv. Cirila in Metoda!

VABILO

k

rednemu občnemu zboru

Okrajne posojilnice v Ormožu,
registrirane zadruga z neomejeno zavezo,
kateri se vrši

v pondeljek, dne 9. marca t. l. ob 10. uri dopoldne
v posojilnični pisarni.

Dnevni red:

1. Poročilo načelstva.
2. Poročilo nadzorništva o letnem računu.
3. Odobrenje letnega računa.
4. Sklepanje o porabi čistega dobička.
5. Volitev načelstva in nadzorstva.
6. Razni predlogi.

Pripomba: Ako bi ob zgoraj določeni uri ne prišlo zadostno število zadružnikov, da bil občen zbor sklepčen, vrši se ob 2. uri popoldne v smislu § 32. pravil drugi občen zbor, kateri je pri vsakem številu sklepčen.

Ormož, dne 17. svečana 1903.

104 1-1

Načelstvo.

Posojinica za slovenjegraški okraj

v Št. Ilju pod Turjakom

registr. zadruga z neomejeno zavezo

ima svoj

105 1-1

redni občni zbor

v nedeljo, dne 1. sušca t. l. ob 3. uri dopoldne
v posojilniškem prostoru.

Na dnevnem redu je: Pregled računa in določitev nagrad.

K obilni vdeležbi vabi

načelstvo.

Trgovina z železnino „MERKUR“

PETER MAJDIČ

v Celju, Graška cesta števil. 12

priporoča svojo veliko zalogo

najboljsega železa in jekla, pločevine, žice, kakor žico za ograje, lite železnine, vsakovrstnega orodja za rokodelce, različnih žag, poljedelskega orodja in sicer orala, brane, motike, kose, srpe, grablje in str. ov; vsakovrstnih ponev, ključalničarskih izdelkov ter okov za okna, vrata in pohištvo, žrebčev, vijakov in zakov, hišne in kuhinjske posode tehtnic, sesalke, meril in uteži, raznevrstnih stavbinskih potrebščin ter vsega družega blaga za stavbe, hiše, vrte itd.

Traverze, cement, strešna lepenka, trsje za obijanje stropov (štorje), lončene cevi, samokolnice, oprav za strelovode, ter vse v stroko železne trgovine spadajoče predmete.

Tomazeva žilindra, najboljše umetno gnojilo.

* Bogata izber vsakovrstnih nagrobnih križev. *

Postrežba točna.

Cene nizke.

Bilanca

Hranilnega in posojilnega društva (posojilnice) v Ptuji, registr. zadruga z neom. zazezo
Aktiva (Imetje) za XIX. poslovno leto 1902. Pasiva (Dolgovi)

		K	v	K	v			K	v	K	v
1	Račun pisarniškega inventarja:					1	Račun deležev:				
	Stanje vrednosti inventarja dne 31. decembra 1902			115	93		Stanje glavnih deležev dne 31. decembra 1902	4.200	—		
2	" posojil:						Stanje opravičnih deležev dne 31. decembra 1902	85.175	60	89.375	60
3	Stanje dne 31. decembra 1902			1.681.983	24	" hranilnih vlog:					
4	" naloženega denarja pri raznih denarnih zavodih:					2	Stanje hranilnih vlog s kapitalizovanimi obrestmi vred dne 31. decembra 1902			1.953.231	45
5	Stanje dne 31. decembra 1902			235.930	95	" obresti:					
6	" vrednostih listin:					3	Za leto 1903 predplačane obresti od posojil	14.616	94		
7	Stanje dne 31. decembra 1902			118.830	—		Stanje nevdignjenih obresti glavnih deležev dne 31. decembra 1902	351	74	14.968	68
8	" obresti vrednostnih listin:					4	" splošnega rezervnega zaklada:				
9	Stanje nevdignjenih obresti dne 31. decembra 1902			2.937	50		Stanje dne 31. decembra 1902			31.426	70
10	" obresti od posojil:					5	" posebnega rezervnega zaklada za slučajne zgube:				
	Stanje zaostalih obresti dne 31. decembra 1902			18.258	22		Stanje dne 31. decembra 1902			181.824	29
	" nerabljenih knjižic:					6	" pokojninskega zaklada za uradnike:				
	Stanje dne 31. decembra 1902			120	68		Stanje dne 31. decembra 1902			18.681	84
	" splošnega rezervnega zaklada:					7	" zgube in dobička:				
	Stanje splošnega rezervnega zaklada naloženega na hranilno knjižico št. 9981 dne 31. decembra 1902			31.140	70		Cisti dobiček leta 1902			13.377	79
	" hiš:										
	I. Hiša vl. št. 346 d. o. Ptuj:										
	Stanje vrednosti hiše dne 31. decembra 1902	90.382	48								
	Stanje vrednosti inventarja v tej hiši dne 31. decembra 1902	891	40	91.273	88						
	II. Hiša vl. št. 52 d. o. Ptuj:										
	Stanje vrednosti hiše dne 31. decembra 1902	12.239	93								
	Stanje vrednosti inventarja v tej hiši dne 31. decembra 1902	154	59	12.394	49						
	III. Hiša vl. št. 115 d. o. Ptuj:										
	Stanje vrednosti polovice hiše dne 31. decembra 1902			31.680	—						
	IV. Hiša vl. št. 253 d. o. Ptuj:										
	Stanje vrednosti hiše dne 31. decembra 1902			15.000	—						
10	" blagajne:										
	Gotovina dne 31. decembra 1902			53.220	76						
				2.302.886	35					2.302.886	35

V Ptuji, dne 31. decem. 1902.

94 2—2

Ravnateljstvo.

Svoji k svojim!

KONRAD SKAZA

Št. Ulrich, Gröden, Tirolsko.

Slovenska delavnica

za vsa cerkvena dela, od preč. gg. duhovnikov odlikovana, se pripo- roča za umetno izdelovanje: **svetnikov, oltarjev, prižnio, križevih potov** rezljanih (reljef) in na platno slikane v vsakem slogu in po mo- goče **nizki ceni. Betlehemske jaslce** s 15. rezljanimi podobami in 16. živali od 15 kron naprej. Umetno izdelane **lurdske votline** itd. — Za vsako poljubno podobo pošljem originalne fotografije mojih del, za ol- tarje originalne načrte. **Za vsako slovensko naročilo čez 100 kron dam kot spomin umetno rezljano božje razpelo zastonj.**

Za cenjena naročila prosim udani 525 12—10

Konrad Skaza.

Žitno seme.

Gorski oves, zgodnja rž, po- polnoma zanesljivo in lepo žito, prikladno za hribe, odda 100 kil za 20 K župnišče Klein St. Paul, Koroško.

90 2—2

Za občine!

Znamke 39 2

za pse, dobe občine za 5 kr. komad (lastni izdelek) pri Jos. Trutschl, Maribor.

75 1—1 **Proda se**

novozidana hiša

s tremi sobami, 2 kuhinji, z veliko kletjo, pralno kuhinjo z vodovodom in lepim vrtom. Vpraša se v Magdalenskem predmestju, Lenaugasse 23.

Proda se radi bolehnosti

hiša

z dobro idočo gostilno v obližju Celja pod jako ugod- nimi pogoji. **Več pove** upravništvo lista. 80 3—2

Gostilna „pri pošti“

v Mariboru, Tegetthoffova cesta št. 49
nasproti južnemu kolodvoru

Priporočam mojo znano gostilno, koder točim izvrstna naravna domača vina, vedno sveže pivo ter postrežem z najokusnejšimi toplimi in mrzlimi jedili. — V obilni obisk se priporočujoč beležim s spoštovanjem

71 5—3 **Marija Meden.**

Bilanca

posojilnice na Frankolovem.

Imetje (Aktiva)	K	h	Dolgovi (Pasiva)	K	h
Posojila	61.306	40	Deleži	284	—
Naložen denar	1.109	94	Hranilne vloge K 59.952.93		
Premični inventar K 281.88			Kapitalizovane		
10% odpis	253	70	obresti istih	1.557.24	61.510.17
Zaostale obresti posojil	245	05	Izposojila		1.156.53
Vrednost tiskovin	110	20	Predplačane obresti posojil		645.53
Vrednost kolekov	2	—	Rezervni zaklad . K 597.95		
Gotovina 31. decem. 1902	1.805	22	Obresti rezer. zakl.	29.85	627.80
			Čisti dobiček		608.48
					64.832.51
					64.832.51

Za nadzorstvo: **Martin Ravnak** l. r., načelnik nadzorstva, ozir. rač. pregl. **Jožef Gorenšek** l. r., član nadzorstva, ozir. nam. računsk. pregl. **Mihael Weber** l. r. — Za načelstvo: **Stefan Jakob** l. r., načelnik. **Matija Volavc** l. r., tajnik. **Blaž Goršek** l. r., blagajnik. **Tomaz Medved** l. r., **Matevž Esih** l. r., **Jakob Gorenšek** l. r., odborniki.

Frankolovo, dne 31. decem. 1903.

97 1—1